

BALLAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 8 peses.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUILES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Conciència nacional catalana

Les èpoques precursoras del nacionalisme català, foren de lirismes utòpics i visionaris; el realisme nacional bentost s' ha conegut en aquets darrers anys.

Els cants a la pàtria, les narracions guerreres i l' isament de les primeres banderes, amb ridícoles persecucions, tingueren la virtut d'encuriosir al nostre poble, que havia viscut dos segles de domini...

Més tard anaren prenent forma les arts pàtries; una literatura sana i una revisió de les cròniques arribà als oïds de tots; tinguérem apòstols i 'l nostre poble donà les primeres batalles per deslliurar a Catalunya del jou centralista.

S' han isat moltes banderes catalanes i en cada moment, per mitjà del més alt símbol de la pàtria, s' hi han exterioritzat els sentiments més diversos del nostre poble; però qui hagi enlairat tres voltes la gloriosa ensenya de la pàtria jamai permetrà un ultratge a res que sigui patrimoni dels catalans.

Les exaltacions patriòtiques de uns visionaris del segle passat han fructificat arreu desde les més altes serralades a les més fecondes planúries de la nostra pàtria, des de l' ermita solitària de l' alta Catalunya a la ciutat excelsa, perla del Mediterrani.

S' és formada una consciència nacional que abassega l' esperit

d' una gran part del poble català; puja una joventut ardida i entusiasta, que surt ja de l' escola amb un llacet de les barres catalanes, i l' ona redemptora va creixent i, amb apòstols o sense, amb capdells o faltant aquets, Catalunya és un poble amb plena consciència nacional, que no s' pod tòrcer, amb un sentiment viu de catalanitat que no pod estrafer-se i amb uns ideals de redempció, noblement sentits, que no s' poden burlar.

Qui no s' hagi adonat de la virilitat del nostre poble i sa verdadera situació espiritual, no pod capir l' estat del problema nacionalista català. Creure que unes habilitats dels polítics madrilenys o una torpesa dels nostres polítics poden matar el moviment nacionalista de la nostra pàtria, és tenir una visió irreal i enganyosa del nostre sentiment patriòtic; sols poden retraçar la seva resolució o fer més espinós el camí; però arrencar de l' ànima catalana sos ideals, és més difícil que l' arrasament de la nostra terra.

En els pobles on s' ha produït un estat paregut al nostre, no solsament no s' ha apagat la flama patriòtica d' aquells, sino que lentament a voltes, o amb rapidesa alguns, han fet via vers la seva redempció.

ROGER

De la Festa Major

Malgrat l' aclaparament que deixa tantes nits perdudes, hom no pod menys que comentar lo més sobressurtint de les passades festes per a que a tu, *lector amigo* (com deyen els xiroyes programes oficials), no t' passi res per alt.

Una de les coses que cridà l' atenció fou que a la inauguració de l' «Avenida Sofia», a pesar de la crida que feu l' Alçalde i de les nombroses invitacions repartides, ningú acudís a la Casa de la Vila per a acompanyar la Corporació Municipal, i aquèta, tingués de sortir tota sola (la majoria, s' entén), a *palo seco*, com deyem el any passat, i amb l' acompanyament *entussiasta* dels serenós, agutzils i agutzilets, i es dirigís al lloc assenyalat creuant el poble en mitg de la glacial indiferència general.

Qui s' recorda d' aquella esplèndida compenetració que hi havia avans del Convulsionisme, entre totes les classes socials i els Ajuntaments d' Acció Administrativa, la cooperació entussiasta que tot hom donava a les festes oficials, quedà esglaiat al contemplar la absoluta separació del poble i dels seus mangonejadors, el divorci espiritual que entre l' ún i els altres existeix, que fa resultar una cosa freda i sense ànima lo que tindria d' ésser un esclat d' idealitat, tal com succeeix en totes les poblacions.

I de aquèta indiferència suicida és de lo que s' val el Cacic per a governar.

Uns forasters comentaven el fet, sense saverse'n avenir d' aital contradicció que tant perjudica a la nostra vila: de que puguin governar semblants homes, en mitg de l' isolament general de tot un poble; i sobre això feyen certes apreciacions que no diuen

gayre en favor del bon nom de Sitges i que per patriotisme no volem reproduir.

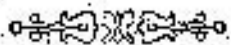
La Professó sigué, mica més, mica menys, una fidel reproducció de la de l' any passat, amb la diferència de qu'enguany s' apelà a la coacció oficial per a buscar concorrents, com si s' tractés de eleccions, i a ella hi concorregueren varis *socialistes* que figuren en el cens del partit, com també els empleats d' El Retiro.

El fet de que 'l Cacic sigüés pendonista, o cordonista, — que això encare no se sab de cert, — fou la causa de que molta gent es retregués d' homenajar al gloriós Sant Bartomeu.

Fou també objecte de fortes censures l' escandalós fet de que a la surtida dels balls públics els carrers estessin completament a les fosques, sense que ni fossin encesos els fanals-guies. La immensa gentada que surtia del Prado tingué d' encendre mistos, per a no ensopegar i rompre's la crisma. La indignació era general. — ¡Cavallers, no hi ha dret! — deien molts: — que are'l cacic vulgui estalviar el xocolate del lloro i en camvi s' vagi embutxant aquelles 3.000 pessetes dels crèdits famosos, no pod anar ni amb rodes. Ni en diades com aquestes sab guardar les formes, ni les atencions que s' deuen als forasters, que tan trist record s' n' emportaran de la vila!...

L' aeroplà Farman, que pomposament anunciaven els programes, per are bò, segons se'n diu de fora, perque aquí ningú l' ha vist. Ha sigut un engany i ignominiós com el de l' any passat. Ha sigut la nota comica de les festes.

Si no ha vingut el Farman, en camvi ha vingut una invasió tan enorme de pobres de tota mena esguerrats més o menys autèntics

tics, músics ambulants, etc., etc., que casi impedièn la circulació pels carrers. Ha sigut l'èxit més sorollós de les festes.

La Festa Major

Diumenge, dia 22

A la nit en el «Prado Suburens» té lloc un ball continuu la execució de quin programa corre a càrrec d'una Jaz-Band i de la música de la casa.

En l'últim tren arriba la Banda del Regiment de Vergara, contractada p' «El Retiro» durant aquets dies, i després de recorre alguns carrers tocant airoso marxes, es dirigeix cap al local social, on comença a interpretar el programa de un ball públic.

Dilluns, dia 23

Com de costum, al matí es reparteixen als pobres bonos d'espècies; i a la tarde, previ el repic de les campanes, surten les dances populars a escampar la gatzara per la vila.

Una hora més tard de l'assenyalada, degut a que alguns regidors no compareixien; surt de Cala Vila la comitiva oficial que, precedida de la música i dels balls populars, es dirigeix a la nova «Avinguda Sofia», on és rebuda pels Srs. Fernández, Ferratges, Claret i altres.

Pujats a un taulonat guarnit a l'efecte, l'Alcalde, després d'uns mots aclaratoris, procedeix a descobrir la placa de marbre que dona nom a la esmentada via urbana; prorrompent en aplausos la concurrència; en lletres daurades diu, així, en castellà, res en nostre idioma: «Avenida Sofia».

Destapada la placa, el propi Alcalde fa entrega del pergami recordatori a la distingida dama D.ª Sofia Mirè de Fernandez, la qual amablement remercia la honrosa distinció de que l'Ajuntament la fa objecte; donantse la festa per acabada.

Acte seguit, desfeta la corda que interceptava el pas dels carruatges, uns quants automòbils, el primer dels quals va ocupat per individus perteneixents a la família de la homenatjada, atravessen el carrer que acaba d'inaugurar oficialment.

Després té lloc l'acte de conduir les imatges dels Sants patrons Bartomeu i Teclà, junt amb la bandera gremial del Apòstol, al Temple parroquial; constituint la nota típica de sempre, i cantantse a la arribada solempnes Completes, a les que hi assisteixen nombrosos fidels.

Durant la tarde, la cobla de sardanes «La Principal» de La Escala n'executa varjes que són ballades i aplaudides per força pública.

A les deu del vespre es cala a La Punta un Castell de Focs artificials que si bé resulta bastant variat i bonic, té molt poca durada: deu minuts apenes.

Avans i després de cremarse, l'animació que regna a la platja i a la Ribera, aquesta enllumenada a la veneciana, és verament extraordinària, no minvant fins que desfilen les músiques; hora en que bona part de la gernació es dirigeix cap al carrer de Parellades per a escoltar els concerts que respectivament en els cafès de La Xarmada i d'Orient donen les bandes del Prado i d'El Retiro.

Empró lo que resulta el «clou» de la jornada és la revetlla patriòtica que se celebra en els jardins del Casino Prado Suburens, plens d'una gernació immensa, entre la qual hi figuren distingits amics

nostres, entre ells l' eminent mestre compositor, glòria de Catalunya, D. Enric Morera, convidat expressament a tan hermosa festa.

Aquesta comença amb les evolucions dels balls populars de la Festa Major, ai sò dels seus respectius instruments, al entorn de la pista del saló d'istiu, adornat amb banderes catalanes, d'entré les quals es destaca la del Centre Nacionalista, i enlluminat profusament amb electricitat.

Aquesta llum, no obstant, és substituïda per la de bengala, quan, unitse els espinguets de les gralles, el refilar dels fluvials i el redoblar dels tabals, a les sonores notes de la cobla de sardanes i al burgit general de les dances, esdevenen uns moments solemniais, indescriptibles per lo fantàstic de la visió i lo corprenedor de les harmonies, tot lo qual assadolla d'una emoció intensíssima als que tenen la ditxa de fruir tan magnific espectacle que 'ls fa esclatar en una ovació xardorosa, prodigada unànimement amb entusiasme frenètic.

Poca estona després fa sa presentació, envoltant la seva senyera, l'Esbart Català de Dançaires, de Barcelona, habillats els seus components amb característics trajos típics de la nostra terra.

L'aparició de l'Esbart és saludada amb grans picaments de mans pel nombrosísim públic que omplena els jardins.

Seguidament posa a dançar els ballets populars següents: «Bolangera», de Castellbò; «Ball cerdà» de Vich; «Contrapàs» de Pallars; «Ball del Ciri», de Castellter-sol; «L'hereu Riera», de Pallars; «Ball de les Gitanes», del Vallés; «Ballet de Muntanya», de La Garrotxa; i «Ball de Sant Fariol», de Pallars.

Totes les dances són aplaudidíssimes, i haventse de repetir algunes; acabant la festa executant la cobla «La Principal» de de La Escala algunes sardanes, que són dançades per varis concurrents.

Mentrestant, a El Retiro es representa l'opereta «La Duquesa del Tabarín», que obté una interpretació que no acaba de satisfer al públic.

Dimarts, dia 24

De bon matí, després del toc de diana per la Banda de Trompetes del Regiment de Treviño, surt a recorre els carrers de la vila la típica Matinal, de la qual formen part varis joves que obsequien al bell sexe amb embaumadors pomells de nards i altres flors.

Més tard, se celebren els divins Oficis en honor de Sant Bartomeu, vegentse concorregudíssims: elements artístics de fora, junts amb el Quintet Mozart i sots la direcció del Mtre. Torrents, executen la gran missa del «Santíssim Sagrament», del Mtre. Ribera; actúa d'oficiant nostre amic i compatrici el Rvnt. Mossèn Joan Muñoz, Pvre., i ocupa la sagrada càtedra el canonge de la Seu barcelonina ilustre Dr. D. Joaquim Sendra, qui disertà molt brillantment sobre l'obra social catòlica.

Durant l'ofertori, el jove vilafraquí En Joan Vidal canta l'«Ave-Mària» del mestre cubà Sr. Brooks, que l'auditori escolta amb singular complacència.

A mida que va acabantse l'Ofici els fidels van abandonant el Temple, freturosos de buscar lloc a la Plaça de la Constitució, que 's trova plena de gentada, en espera de presènciar el pas de l'Ajuntament cap a la Casa de la Vila, davant la qual ja s'hi troven situades les Bandes militars dels Regiments de Vergara i de Mèrida, aquesta última arribada a quarts d'onze, contractada pel Casino del Prado Suburens.

A la surtida de la Corporació municipal del l'emple, es reproduïx el magestuós i emocionant espectacle de sempre en aytal diada: els acords de les bandes de música ajuntantse al sòns de les gralles, timbals fluvials i demés dances populars, que evolucionen a la vegada, omplen els àmbits de heterogènies harmonies, produint en l'ànim dels circumstants una impressió profunda de joia i grandiositat a la vegada.

Després, mentres els balls populars comencen a efectuar el tradicional «Llevant de taula», molta part de públic se escampa a pendre el vermouh pels bars i cafès; ballantse, ademés, sardanes davant del de «La Xarmà la».

A la tarde acudeix una extraordinària gentada a sentir els Concerts que donen les bandes militars i la cobla La Principal en els llocs anunciats.

A l' hora de costum surt del Temple parroquial la solemne Processó en honor de Sant Bartomeu; constituint enguany una gran sorpresa, dones haventse designat l'Alcalde ell mateix pendonista, are resulta que actúa de tal el Secretari del Govern Civil de aquesta Província, don Manuel Luengo, acompanyant-lo com a condonistes el canonge D. Joaquim Sendra i l'esmentat Alcalde.

Darrera els penons del Sagrat Cor i de Sant Bartomeu hi van les bandes de música del Prado i del Regiment de Vergara; la custòdia és sostinguda pel Sr. Regent sota tàlam quines vares porten distingits joves; i tanca el religiós seguici una esquitida representació de l'Ajuntament i el Sr. Capità de Carabiners.

La processó d'enguany, si bé no ha resultat en extrem concorreguda, en canvi ha tingut la virtut de retornar a les fileres del catolicisme pràctic a individus que densà que havien combregat o contret matrimoni no se havien acostat may més al Temple.

A l'entrar-hi la Processó per la porta principal, s'etgeguen focs d'artifici, i un cop a dintre, el Sr. Regent dona mercès a tots els concurrents, prodigant-los-hi després la benedicció.

En acabat de sopar les bandes de música dels Regiments de Mèrida i de Vergara donen serenades davant de cala Vila i de cal Alcalde, començant seguidament els balls públics en els locals per a on foren contractades, vegent-se en extrem animat el del Prado Suburens, i resultant bastant fluixet el d'El Retiro.

El ball de societat del Pabelló de Mar també resulta lluit en extrem, vegentse aixís mateix sumament concorregut el Cafè de la Xarmada, on «La Principal» de La Escala executa escullides sardanes, que són apludides amb entusiasme.

Dimecres, dia 25

Al mitgdia té lloc a La Punta el Concurs de Natació, en el que hi prenen part molts joves de la localitat; arribant a la fita senyalada, després de renyida lluita, pel següent ordre: Serafi Muiño, Sebastià Vidal, Josep Carbonell i Joan Junyent.

A la tarde, resulten força empenyades les Carreres Ciclistes, de les que'n surten vencedors pel següent ordre: Joan Gené, Magí Planas, Antò Viñals, Francesc Ribas i Josep Carbó.

També se'n celebren de pedestres, de les que'n surten vencedors per aquest ordre: Ceferi Alonso, Agustí Bertrán, Miquel Borrell i Joaquim Pérez.

Seguidament s'efectúa un partit de Foot-ball entre els elements vells retirats de l'Sport, i els moderns en servey actiu; guanyant els veterans per 3 goals a 1.

A les sis la Banda de música de El Retiro interpreta diferents peces balla-

bles al Passeig del Dr. Robert, mentres a la sorra s'etgeguen globos aerostàtics que fan la delícia de la gent menuda.

Enguany els Teatres del Prado i d'El Retiro coincideixen en les obres que 's representen, doncs en l'un i l'altre es posa en escena la hermosa opereta espanyola del malaguanyat Mtre. Usandizaga «Las Golondrinas», de quins protagonistes estaven encarregats: en el primer, l'Assumpció Batoré i En Josep Parera, i en l'últim Na Gaetana Lloró i En Manel F. Carbonell: tots ells eminents artistes que dels seus papers respectius ne fan una creació admirable.

Dels dos primers podem dir que hi han posat tota l'ànima, logrant continuament xardoroses ovacions.

Mentrestant continuen les sardanes en el Cafè de la Xarmada, de aprop el Cap de la Vila.

Dijous, dia 26

A les onze del matí, com d'alguns anys ençà ve fentse, en el Saló del Consistori té lloc l'acte de repartir premis i diplomes als nens i nenes més aplicats de les Escoles Nacionals; assistinthi les autoritats, la Junta local de Primera Ensenyança, regidors i públic.

La festa celebrada a la tarde a Terramar en ocasió de ferse entrega a D. Francesc Armengol Durán del pergami nomenantlo fill adoptiu de Sitges, constitueix un acte molt simpàtic i emocionant, ovacionantse calorosament a tots els que hi han fet ús de la paraula.

Després, el nombrós públic que hi ha assistit s'escampa per la Ribera esperant l'arribada del avió que se havia anunciat; mes en va es passen les bores, sense que, a l'igual que va succeir l'any anterior, l'aparell aeri es presenti.

Mentrestant, al Pabelló de Mar té lloc un animat Ball infantil que omple de alegria a la gent menuda i de satisfacció a l'altra.

Finalment, els Balls de Societat que a la nit es celebren en els centres recreatius es veuen força animats i concorreguts, especialment el del Prado Suburens, quin saló n'istiu i jardins annexes, adornat molt artísticament, resulten petits per a enquirbir a tanta i tan distingida concurrència.

CRONICA extraordinària

Els que s'havien forjat la il·lusió de plomar el Gall simbòlic del Prado i més d'un cop acostaren les portadores creient que la sang del coll tallat no trigaria a rajar abundosa; queden altra volta amb un pam de nas i amb una positura sumament ridícula. Rès hi han valgut les escomeses, les sàti-res ni els intents de furts nocturns: a cada aubada el Gall magestuós ha fet un cant triomfador, ha batregat les amplies ales al sol i, orgullós, li ha plantat cara.

Cal dir que l'agradabilitat del seu cant és general. Sense ésser estrident, intempestuós ni susceptible a l'espinguet, té tota la fortitut sonora de la gralla i la profunditat gorgollanta de les orgues parroquials. Però és valent; intrè-

pid, encoratjador; en fi, és un cant de llibertat.

Per això al acabar de fendir l'espai, tothom acudeix al lloc del seu sojorn i s'hi trova content, plè d'una satisfacció intensa. S'hi trova la clàssica menestraleta, endegada, pulida, alegre; la serventia bonica; l'obreria espiritualment reivindicada; la pageseta de les galtes ignies; la damisela estoig de distinció i de fines maneres.— I heus aquí com el cant del Gall és també de fraternitat pura.

Sens volguer hem tocat dos lemes d'una gran aspiració popular, i creiem sincerament que no ens arribarà la rialla mofeta del lector si afirmem que, finalment, el cant del Gall immortal és cant d'igualtat inquebrantable.

“Societat dels senyors”, “Societat dels pagesos”, error palesal. Tots duquem a dins un pagès i un senyor que malden per eixir primer l'un que l'altre; i de vegades apareixem més correctes que un “dandy” i altres més rústics que un camperol. Ball hi ha hagut—i no fa molt—en que joves tinguts per distingits; a l'hora de convidar les senyorettes a xampagnejar, s'han fós com una candela, veient-se elles obligades a pagar de la butxaca llur el “Moët” o el “Codorniu”; mentres que minyons desconexors de l'Abel Fourquier, príncep de les elegàncies, prodigaven els obsequis a llurs companyes amb un insospitat blincament interior y exterior.

Els secrets de l'immortalitat del Gall, potser són les dots apuntades, acompanyades d'un honorat equilibri, que vol dir Seny. Lluny de descendir a una democràcia pintoresca i declamàtoria de suburbí exòtic, ni d'enfilar-se a una ornamental aristocràcia buïda, la societat del Prado es manté en el pla que li correspon,—accessible a les humils i altes dignitats,—i viu la seva pròpia vida. No li és necessari efectuar cap renunciament, com tampoc envanir-se i fer esforços de flaqueza, sempre delators.

L'enemic còmicament recalitrant, suara ha reconegut l'èxit del Gall, — continuades funcions de teatro, balls a desdir, artistes lírics renomats, la labor del «Empelt», la vetllada patriòtica, la jazz-band, els concerts, el ball de casats, l'anunciat de trajos,

etcètera, etc.,—i ha declarat, encare que pluralitzant, que per la Festa Major «les» «societats» recreatives s'havien excedit a sí mateixes. Ja sabem a quina ha volgut ell referir-se, bò i posant de manifest la migradesa de les festes oficials.

El President ens deia que, atrafegat en l'organització dels actes de dins, li havien passat desapercebudes les moixigangues del carrer. El President i els col·laboradors dedicaren tota l'ànima en lo llur i van collir fruits saborosos. I no pas pel guany material, ans bé per aquella placidesa d'esperit que s'produceix al contemplar la joia estendre's a llur volt i l'encesa de mils fogueres d'alegria.

No t'alarmis, lector pacientísim, si els el·logis es multipliquen per una cosa potser banal a dues passes. L'home que avui organitza balls i fa enderrocar un tròs de paret de tanca per a donar millor escaiença a un local d'esbarjo, sigui el que amb el seu arborament comunicatiu contribuï amb preponderància a l'aixecament d'un blanc hospital pels pobres sitgetans. Recullim el seu exemple per la part de l'esforç i del temperament constructiu, car a tothora ells obren miracles.

“Crònica extraordinària” hem batejat aquesta, i realment ho és; ja que no se m'escapa, lector, que en tu ha produït sensacions diverses. De l'ironia has passat a la serietat i de la serietat a la broma franca.

El Gall, però, constantment el mateix: magestuós de cara al sol vivificador, amb el seu cant vers l'infinita blavor mediterrània.

ADAM

NOTICIARI

Procedent de Santiaño de Cuba, tinguérem el gust de saludar al mestre de la Escola Normal de aquella ciutat, notable periodista i apreciat amic nostre, D. Daniel Serra, ex-quefe del Còs de Bombers i empresari d'espectacles del Teatre Vista Alegre; qui ha vingut a Espanya en missió confiada pel Govern de aquella República.

Rebent la benedicció nupcial del Rvnt. vicari M. Genís Arnán, contra-gueren matrimoni el jove En Josep Aras Ortiz i la sitgetana Na Cecília Oliveras Ferrét, testimoniant-los En Pere Camps Hill i En Josep Delgado Tasis.

Visitaren nostra població colles del Centre Excursionista, Centre Federal i Secció Esperantista, totes de la ciutat de Sabadell.

Entre els rodmons estadants de sota el Pont va haverhi una batussa que feu precisa l'intervenció dels agents de l'autoritat, resultantne un dels contenents amb un braç i dues costelles romputs, a més de ferides al cap.

El resultat de la cullita dels raïms, enguany efectuada algunes setmanes avans que 'ls demés, sembla que pod calificar-se de regular.

En el Pabelló de Mar, convenientment arranjat, l'altre dia tingueren lloc diverses atraccions que contribuïren a fer més agradable l'estància als assíduos concorrents a l'aristocràtic Casino, els quals premiaren amb contínues ovacions als artistes que actuaven.

Efectuat el repart de premis a les alumnes de l'últim curs, en el Col·legi de les RR. MM. Mercedàries, han obtingut: primer diploma, la nena Josefina Torrents; segon, Maria Sariol, Josefina de Dalmau, Josefina Marsal i Maria Casadías; i tercer, Dolors Soler, M.ª Teresa Hill i Maria Planas.

Además es repartiren entre totes les alumnes llibres de diferents classes i altres objectes.

En el Prado Suburense, intercalats en projeccions d'escullides pel·lícules cinematogràfiques, l'altre dia van celebrar-se jocs de Jiu-jitsu i matches de boxa pels atletes Teixidor i Hohe.

En atenta circular, els senyors D. Ramón Bernet Matas i D. Francisco Montané Comas ens participaren que amb el nom de «Bernet Montané, S. C.» han constituït una societat comercial dedicada a Agència de Aduanas, importacions i exportacions, havent-se fet càrreg de l'acreditada casa que girava sots el nom de «Martín, S. en C.»

Oportunament rebérem l'invitació, que agraïm, per assistir a l'inauguració d'una gran Exposició d'Estampes Japoneses en les Galeries d'Arts i Lletres que nostre distingit amic D. Josep Dalmau té establerta en el carrer Major de aquesta vila.

Dimars se celebraran misses per la ànima de D.ª Clotilde Tasis, vda. Soler; i dissapte per les de D. Bartomeu Via i D.ª Ramona Mariu, vda. Zavetti (e.p.d.)

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 1

La presideix l'Alcalde, assistint-hi tots els regidors, menys En Durán.

Aprovada l'acta de l'anterior, l'Alcalde dona compte del desenrotllament dels festetjos de Festa Major, demanant un vot de gracies pels agents de l'autoritat per lo cumplidors, ja que no passà cap incident ni accident; además, de part del senyor Luengo, compleix l'encàrreg de saludar a la Corporació, per haver-lo nomenat pendonista.

En Martí Escala pregunta quina autorització tenia l'Alcalde per a nomenar al senyor Luengo pendonista.

En Julià contesta que és facultat de l'Alcalde, osino el penó passaria a la Confraria.

En Martí diu que això no és cert, i fa llegir un acord del llibre d'actes del any 1905, en que s'aprovà amb el vot en contra d'En Mitjans, i després de llegit manifesta que l'Alcalde usurpa un dret dels regidors.

En Julià contesta que l'Alcalde, de acord amb el Rector, té facultat de nomenar-lo; i ambdós d'acord nomenaren al senyor Luengo.

En Planas Robert exposà que segons l'acta que s'acaba de llegir resulta ben clar que la Corporació municipal és la primera que n'ha de tenir coneixement del nomenament de pendonista; que en la sessió del dia 23 últim la Presidència podia haver manifestat al Consistori que encare no havia trovat pendonista, i el Consistori aleshores segurament l'hauria autoritzat al Sr. Alcalde per a que, fent un gran sacrifici i vetllant pels alts interessos del Municipi, se 'l carregués ell el pendó, o bé hauria acordat lo que hagués cregut més convenient per a la millor esplendidesa i lluïssor de la festa...; però de la manera com l'Alcalde ha procedit, resulta amb tota evidència una intolerable vulneració de l'acord consistorial i una manifesta desconsideració a la Corporació que presideix.

En Julià diu que no convidava com a pendonista, sino que sols pregava l'assistència a la processó, perque encare no sabia qui 'n seria.

En Mitjans, ficanthi cullerada i fent el pagès, diu que no comprèn la finalitat de la minoria al promoure aquets incidents; que l'indole de aquest assumpto requereix certa política i reserva, i que el cosinet ha complert, doncs si hagués dit que era Fulano i aquest no hagués acceptat, difícilment després se n'hauria trovat cap, perque ja és sapigut que ningú vol ser plat de segunda «mesa».

En Martín remarca que com que ell és socialista, se'n «lava las manos».

L'Alcalde manifesta que en la sessió del dia 23 encare no ho sabia si el senyor Luengo portaria o nó el pendó; que si no hagués vingut l'hauria portat ell; i que per això no'n pogué donar conte.

En fi, se aprova el vot de gracies, i es fa constar la protesta d'En Planas i En Martí per la vulneració de l'acord consistorial adoptat l'any 1905.

Es llegeix una proposta de la Presidència manifestant que no fou possible fer la festa de l'Escola de Forja tal com estava projectada, degut a que la casa no està encara comprada i que ies autoritats barcelonines es trobaven fora, i demana se li dongui autorització per a organitzar-ho tot lo més aviat, d'acord amb la Comissió d'Atracció de Forasters. S'aprova.

Es llegeix altra proposta, dient que de la Cooperativa de la Habitació popular s'han rebnt plànols, Memoria i diferents tipus d'edificis per a fer les Cases Barates, junt amb una instància que s'ha cursat al Ministre de la Governació perque les noves cases es designin amb arreglo a la Llei de les barates, a fi d'obtindre els beneficis que aquella concedeix.

En Planas Robert pregunta si la empresa «Parcs i Edificacions» ha fet entrega dels terrenys oferts per a construir-hi cases barates.

En Julià diu que s'està pendent de la demarcació i que l'ofertament queda en peu.

Es llegeix un'altra proposició de l'Alcalde sobre el nou Escorxadador, acompanyant la Memoria, presupost, bases per a l'exempció de subasta, etc., i demanant se li dongui an ell una amplia autorització per a que d'acord amb la Comissió de Foment i encarregat del Matadero, pugui anarse fent, además de que ell, d'acord amb l'Arquitecte, pugui modificar alguna cosa i resoldre les dificultats entenen-se amb aquell.

En Martí Escala diu que no pod donar el seu vot, per quant té interposat, fa dos anys, un recurs d'alçada sobre l'emplacament del Matadero, i l'Alcalde no l'ha tramitat.

(Acabaré)

Dr. M. Farrán
 Cirurjiá - Dentista nort-americá
 Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica a fuerza motriz y — **Juan Segales**
 con maquinaria moderna
VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO:
 De ALGODÓN cama de Matrimonio : 50 y 59 pesetas
 Id. id. de 6 palmos : 40 y 48 »
 Id. id. de 5 palmos : 33 y 39 »
 Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consútese precios.

Camisería y Corbatería
 32, BOQUERIA, 32
BARCELONA
 GRAN ASSORTIT
 en
 Camisas, corbatas, mocadors
 y tots els articles pertanyents al ram
 La Camisería que ven més barata
 Especialitat en camisas á mida

HERNIADOS
 —(TRENCAÏTS)—
 Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros usados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.
Antonio Casellas
 Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

Espai reservat pera l'annnci de

JOAQUIM IMBURO

Brasserie de TERRAMAR
 Tots els diumenges i festes de l'istiu, además dels refrescs habituals es serveixen
ICE-CREAM I JAI-ALAI I NECTAR-SODA
Servei de RESTAURANT per encàrreg
 Teléfons núms. 341 i 389 de SITGES

Gran CAMISERIA americana
M. LOPEZ DURA
 Plaza Santa Ana, 21 ■ BARCELONA ■ Durán y Bas,
 Notifico a mi distinguida clientela suburense de presentarles por mediación de mi viajante señor TEODORO VIRGILI un precioso y elegantísimo muestrario de CAMISERIA Y GENEROS DE PUNTO en las últimas novedades para la presente temporada.
Casa especial en ajuares para caballeros
 Avisos en casa Miguel Milá : San Francisco, 2 : SITGES

Phosphorrenal ROBERT
 RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable
 PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER
 INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEÚTICO
 Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

